

Ochrana před negativním ovlivněním

Atwoodová Sophia-Imme

Jak se můžeme chránit před negativním ovlivněním?

Tak, že cvičíme rozlišovací síly s ohledem na bytosti ztvárněné Steinerem v jeho dřevěném sousoší a tím *prohlédáme* odpůrce. V umění se musíme učit rozlišovat mezi „morální intuicí“ a „nemorální intuicí“.

V tom se můžeme cvičit, když *obsahy* uměleckého plánu i zamýšlenou *formu*, to znamená použití uměleckých prostředků, důkladně prověřujeme z hlediska jejich smyslově-mravního účinku.

V dobrých uměleckých školách se dlouhý čas věnoval tomu, aby se žáci naučili ovládat své „řemeslo“ a díky tomu správně používali umělecké prostředky. Patřilo k tomu i studium věčných zákonů pravdy, krásy a dobra a jejich realizace a rovněž studium uměleckých prostředků ke ztvárnění negativního. Mysterijní pravidlo v tomto případě praví: *Zdobní!*

Teprve ten, kdo si osvojil všechna pravidla, zákony a praktiky svého umění, se v tomto umění stal mistrem a směl být samostatně umělecky činný.

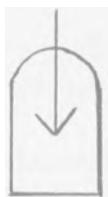
Dvě brány vnikání

Dvěma branami napadají odpůrčí mocnosti křesťanské mysterijní umění.

První brána

První brána vede dovnitř do naší umělecké tvorby. Pokud umělecké myšlení pozbyde cit pro kvality, procesy a smyslově-mravní účinky, je ohroženo.

Jakmile začne být kaleidoskopické, není-li dostatečně prodchnuto éternými proudy, oduševnělé a prostoupené citem, pak má tendenci vzdalovat se od věčných norem středu. To je velký problém, protože dnešní školy a univerzity rozvíjejí a vštěpují tento způsob myšlení.

První brána

To znamená: Chceme-li pěstovat anthroposofické umění, musíme se vlastně úplně obrátit, nově se učit. Ba víc: Musíme se proměnit. Pak na anthroposofické umění nahlížíme jako na cestu školení a zasvěcení.

Druhá brána

Druhá brána vede ven. Před dveřmi stojí slovo „uznání“. Koho uznání? Uznání lidí, kteří chtějí být křesťanským mysterijním uměním vedeni výš. Čím? Chtěli by prožít, jak Kristus prozařuje skrze věčné normy všech druhů umění.

Jestliže člověk tento druh uznání *nehledá*, ale podbízí se uměleckým směrům, které věčné normy středu přímo odmítají a popírají, pak slovo „uznání“ vede jiným směrem. Následuje po něm slovo „stát se známým“, „přizpůsobit se“ úrovni cílové skupiny. Z toho dále plyne „větší rozvoj“, „nárok na autoritu“, „moc“ a konečně „peníze“.